

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3798** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Континвест“ ООД против отказ, обективиран в писмо изх. № 529000-1552/29.03.2022г. на заместник – директор на дирекция „Комуникационни и информационни системи“ (ДКИС) в Министерство на вътрешните работи (МВР).
Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществуто ѝ я намира неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
С писмо вх. № 529000-779/10.02.2022г. на ДКИС в МВР (л.28 от делото) е представен за съгласуване работен проект за „Локална система за оповестяване (ЛСО) на територията на производствена и складова база на „Континвест“ ООД, находяща се в [населено място], [улица]. Това писмо представлява искане по смисъла на чл.36, ал.7 от Наредбата за условията и реда за функциониране на Националната система за ранно предупреждение и оповестяване на органите на изпълнителната власт и населението при бедствия и за оповестяване при въздушна опасност (Наредбата). Съгласно чл.36, ал.6 от Наредбата, министърът на вътрешните работи или оправомощено от него лице издава становища за съответствието на проектите за изграждане на ЛСО с нормативно установените изисквания към този вид системи. С

представената заповед № 8121з-1116/09.10.2019г. на министъра на вътрешните работи (л.21-23) е създадена организация за изпълнение на чл.36 от Наредбата, като е определен експертен съвет, който да разглежда постъпилите проекти, да изготвя становище и да дава указания/ препоръки. Наред с това, съгласно т.4 от раздел II на заповедта, същият съвет приема решения за съгласуване на проектите/ техническите задания при липса на недостатъци или след отстраняването им, които се утвърждават от директора на ДКИС. В случая не се установява, нито се твърди министърът или оправомощено от него лице съгласно чл.36, ал.6 от Наредбата да се е произнесъл в срока по чл.57 АПК или впоследствие по искането на дружеството с позитивно становище. С изрично изявление по т.III от становище рег. № 5290р-4940/28.03.2022г. (л.319), взето по протокол от 24.03.2022г. (л.318), горепосоченият експертен съвет е отказал съгласуване на разглеждания проект. Следователно, процесното писмо изх. № 529000-1552/29.03.2022г. на заместник – директор на ДКИС обективира отказ по искането, като в същото писмо са изложени и мотивите на отказа. Същият е бил оспорен по административен ред с писмо вх. № 529000-1649/059.04.2022г. на ДКИС (л.17-18). Издателят на оспорения акт препратил писмото на горестоящия административен орган – директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ с писмо рег. № 5290р-5395/06.04.2022г. на ДКИС (л.16). Не се установява, нито се твърди да е налице произнасяне по обжалването по административен ред. Следователно, по арг. от чл.145, ал.2, т.2 АПК, на обжалване пред съда подлежи първоначалният отказ да бъде издадено становище за съответствието на проекта за изграждане на ЛСО с изискванията на чл.36, ал. 2 и 4 от Наредбата. Като взе предвид съдържанието на писмо рег. № 5290р-5395/06.04.2022г. на ДКИС, съдът в настоящия състав приема, че с него е обективирано утвърждаване по смисъла на т.4 от раздел II на представената заповед № 8121з-1116/09.10.2019г. на министъра на вътрешните работи, което утвърждаване е извършено от издателя на процесния отказ в качеството му на временно преназначен на длъжността директор на ДКИС, както е посочено в писмото.

Оспореният отказ е мотивиран с обстоятелството, че обектът попада в обхвата на чл. 35 от Закона за защита при бедствия (З.). За обекти по чл. 35, ал. 1 от З., съгласно чл. 36, ал. 3, т. 1 от Наредбата, застрашената територия по чл. 36, ал. 2, т.2 от същата Наредба се определя според максималните възможни последици, определени в аварийния план на обекта. Във връзка с процедура по одобряване на доклад за безопасност по реда за Закона на опазване на околната среда, с писмо с рег. № 198300-5718/02.12.2016 г. (по описа на ГДПБЗН-МВР) от изпълнителния директор на ИАОС е предоставен доклад за безопасност. В последния е определена застрашена зона при изтичане на хлор от варел с вместимост 1 тон (800 л) с радиус от 3,1 км. В следваща процедура от посочения вид с писмо рег. № 198300-6539/29.11.2018 г. (по описа на ГДПБЗН-МВР) от изпълнителния директор на ИАОС е предоставен доклад за безопасност, в който застрашената зона при изтичане на хлор от варел с вместимост от 1 тон (800 л) е с радиус от 2,4 км. В приложения към писмо УРИ № 529000 - 779/10.02.2022 г. аварийен план на обекта, като максимални възможни последици от авария с изтичане на хлор от варел с вместимост от 1 тон (800 л) е определена зона с радиус от 1,3 км. Така направените констатации мотивирали експертния съвет да откаже съгласуване по т.III от становище рег. № 5290р-4940/28.03.2022г. (л.319). Издателят на оспорения акт възприел тези констатации и направения въз основа на тях извод, че в предоставения аварийен план

не са определени максималните възможни последици по чл. 35, ал. 1, т. 1 от З.. Тези мотиви са възпроизведени в процесния отказ, обективиран в писмо изх. № 529000-1552/29.03.2022г. на заместник – директор на ДКИС.

В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. По делото е прието заключение на съдебно-оценителна експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Наред с това, от заключението не се установяват обстоятелства, които да са основание да се приеме, че са били налице условията за издаване на позитивен акт за съгласуване на проекта, съобразно чл.170, ал.2 АПК. Вещото лице посочва, че съгласно Методиката за бърза оценка на риска (МБОР), публикувана в сайта на Министерството на околната среда и водите, за да се определи застрашената зона е необходимо предварително да се зададе вида и количеството на опасното вещество, както и процеса, който се осъществява с това вещество (съхранение, транспорт или др.). При съхранение в съд под налягане на опасно вещество - хлор, количество 20 т, застрашената зона съгласно МБОР е с радиус до 1155 м. Т. хлор се съхранява в съдове под налягане с номинално налягане - 6 бара и при температура 20°C. Изработени са от стомана с дебелина на стените от около 10 мм. Всеки съд е снабден с щуцери или отвори (един или повече), на които се поставят (монтират) вентили за запълване или изпразване с или от съдържание. За всеки съд под налягане съществува вероятност от повреда, свързана с изпускане или изтичане на съдържанието му в околната среда. По време на експлоатацията на съдове под налягане периодично се правят прегледи и изпитания, с които се удостоверява тяхната сигурност и здравина. Причините, поради които е възможна повреда, свързана с изпускане или изтичане на съдържанието на съда без оглед на съхраняваното в тях вещество (хлор, въгледороди или др.) са: експлоатацията на повреден съд или без извършен технически преглед: препълване на съда с количества над допустимите стойности, (повече от 80% от свободния обем на съда); транспортиране или съхранение на места с околна температура над допустимите стойности; неправилна манипулация при пълнене или изпразване на съда; неправилно укрепване на съдовете на местата за транспортиране, съхранение или дейности при пълнене или изпразване; злополуки при товарно-разтоварни дейности или транспорт.

Посочва се в заключението и, че при повреда, свързана с изтичане на съдържанието на съд под налягане в околната среда без оглед на обема и/ или съдържаното вещество (хлор, въгледороди или др.), каква част съдържанието ще изтече, е в зависимост от естеството на повредата (голяма или малка) и времето на теча (дълго или кратко време). При малка повреда, от която има малък теч, който остава незабелязан и достатъчно дълго време, цялото съдържание на повредения съд ще изтече в околното пространство. При голяма повреда, от която съдържанието изтича много бързо, времето за организиране и/ или извършване действия за ограничаване и/ или преустановяване на теча е по голямо от времето за което съдържанието изтича, отново цялото съдържание на повредения съд ще изтече в околното пространство. При умерена повреда, която е установена (регистрирана) своевременно и са извършени действия за преустановяване на теча, не цялото съдържание ще изтече в околното пространство. Какво количество ще изтече и какво ще остане, е в зависимост от времето за установяване и извършване на действията за преустановяване на теча. При повреда (малка или голяма), която е установена своевременно и са извършени

действия за ограничаване на изтичането, чрез мерки за ограничаване на скоростта на изтичане и изтегляне на съдържанието (преточването му) в друг съд или съоръжение, не цялото съдържание ще изтече в околното пространство. Какво количество ще изтече и какво не, е в зависимост от времето за установяване и извършване на описаните действия и скоростта на изтегляне на съдържанието от повредения съд.

Вещото лице разяснява, че хлорът е отровен газ, който се втечнява под налягане от 6 бара. Не е взривоопасен и не е запалим. Съхранява се в течно състояние в съдове под налягане от 6 бара. Съдовете за изработени от дебелостенна стомана и са проектирани за работно налягане от 15 бара. Изпробват се на якост при 22 бара, т. е., многократно по-високо от необходимото. Поради тези причини не е възможно да се предизвика някаква верижна реакция на повреди и/или взрив на изправни съдове намиращи се в непосредствена близост до повреден или аварирал съд, съдържащ хлор. Ефектите, които могат да се появят, са в зависимост от мястото и естеството на повредата. Вещото лице разглежда вариант, при който на площадката за съхранение на съдове с течен хлор - собственост на процесното предприятие се случва повреда, при която изтича хлор от съд за съхранение. Площадката е равна и хоризонтална, намира се близо до помещение с производствени мощности и експлоатационен персонал в денонощен режим на работа. Снабдена е с датчик за установяване наличие хлор, свързан със система за оповестяване. Има инсталирана система за ограничаване на разпространението и утилизиране на изтекъл (разлят) хлор - оградена е с водна завеса с височина около 2м. Има налични вани за хлороунищожение с 30% разтвор на натриева основа. Хлорът е отровен, незапалим и невзривоопасен газ, по-тежък от въздуха, с жълто оранжев цвят. При изтичане в околната среда, той се стели по земята във вид на жълто-оранжев облак. Височината и скоростта и посоката на придвижване зависят от дебита на изтичане на хлора, наклона на земната повърхност, моментните метеорологични условия (сила и посока на вятъра и влажност на въздуха). Повреда с изтичане на хлор от съд за съхранение ще бъде установена от намиращия се в непосредствена близост експлоатационен персонал. Ще се задейства оповестяващата система и водната завеса. Експлоатационният персонал ще отстрани повредения съд, от който изтича хлор, като го премести и потопа във ваната за хлороунищожение, където останалото количество хлор ще бъде унищожено. Изтеклото количество хлор ще бъде утилизирано в рамките на оградената с водната завеса площадка. При аварийно изтичане на хлор от варел с вместимост 800 литра, които се равняват на 1 тон хлор, съобразно МБОР, радиусът на аварийно планиране е до 462 м.

Посочва се в заключението, че ALOHA (Aerial Locations of Hazardous A.) е комплексен софтуерен продукт, разработен от Американската агенция по опасване на околната среда и е предназначен за моделиране на различни сценарии на аварии, като изпускане на химични вещества, разпространение на облаци от токсичен или запалим газ, някои видове пожари и експлозии. Посочен е като подходящ продукт за оценка на последствията от установени аварийни сценарии, свързани с човешкото здраве, околната среда и имущество, от Министерството на околната среда и водите. Препоръката е описана в документ „Оценка на опасностите от големи аварии с опасни вещества, критерии и подход”, утвърден от министъра на околната среда и водите и публикуван на страницата на министерството. Според този документ, за оценка на последствията от установените аварийни сценарии се използват гранични стойности за токсичните въздействия, като изчисленията се извършват за най-вероятните и най-лошите атмосферни условия. От тази гледна точка и от това, че процесната

площадка е с капацитет 90,5 тона хлор в съдове под налягане, с капацитет съответно 40кг, 400кг и 1000 кг, проведените симулации за изтичане на хлор в процесния план са правилни. Със софтуерния продукт ALOHA не е предвидено да се задават и не се отчитат налични системи и разписани мерки, прилагани от оператора за ограничаване на разпространението и ограничаване и преустановяване на изтичането на хлор.

Така представеното заключение не установява нови релевантни обстоятелства, различни от възприетите от административния орган. Както е посочено в процесното писмо, в представените от дружеството доклади максималното разстояние, за което е преценявано възможно разпространение на хлор (застрашена зона), е 3,1 км (л.373). Съгласно чл. 36, ал.3, т.1 от Наредбата, застрашената територия по ал. 2, т. 2 се определя според максималните възможни последици по чл. 35, ал. 1, т. 1 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ), определени в аварийния план на обекта по чл. 35, ал. 1 от ЗЗБ. Посочената ал.2, т.2 на чл.36 от Наредбата изисква акустично покритие на застрашената територия с ниво на звука от 65 dB(A) до 120 dB(A) и не по-малко от 75 dB(A) в зона със спящи хора. Необходимостта да бъде установено изискуемото покритие за застрашена територия според максималните възможни последици е указана и с писмо с рег. № 529000-3859/01.08.2018г. на ДКИС (л.24), предхождащо процесното. Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи, че процесният отказ е постановен поради несъответствие на проекта с условията за съгласуване. Задължение и право е на административния орган при установено несъответствие да откаже съгласуване. Даването на указания е отделно правомощие, което в случая също е изпълнено. Не съществува пречка за дружеството да направи ново искане за съгласуване след отстраняване на несъответствието чрез преработка на проекта по начин, обективизиращ изпълнението на изискването за акустично покритие до 3,1 км, или, ако е налице промяна в обстоятелствата относно размера на възможно засегнатата площ - като представи нов аварийен план с нова преценка на това обстоятелство. Действително, както се посочва в жалбата, несъответствията се базират на предходна кореспонденция с ИАОС, датираща от 2016г. и от 2018г. Наред с това, не се установява, нито се твърди да е налице промяна в разположението и другите релевантни за площадката фактори, която да обосновава по-нов аварийен план, установяващ по-малка площ, нито такъв да е бил изготвян. Ето защо, административният орган правилно е формирал становището си въз основа на наличната документация, представена от дружеството.

Ирелевантно е обстоятелството, че към настоящия момент предприятието не се класифицира като предприятие с висок или нисък рисков потенциал въз основа на Доклад от извършена класификация, съгласно чл. 103, ал.1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), одобрен с решение изх. № УК-3618/15.12.2021 г. на ИАОС и е изключено от Публичния регистър, съгласно чл. 111, ал. 1, т.6 от ЗООС (л.299-301). Задълженията по чл.35, ал.1 от З. имат юридически лица и еднолични търговци, собственици и ползватели, осъществяващи дейност в обекти, представляващи строежи по чл. 137, ал. 1, т. 1, буква "г" или "д" от Закона за устройство на територията, а именно, строежи, криещи опасност от взрив, от значително вредно въздействие върху околната среда или от разпространение на отровни или вредни вещества; хидротехнически съоръжения, криещи опасност от наводнения, в т. ч. големи язовири и язовири от първа степен на потенциална опасност и прилежащите им съоръжения и временно строителство. Безпротиворечиво следва от представените по делото доказателства, че жалбоподателят е собственик и ползвател на площадка, криеща

опасност от разпространение на отровно вещество. Без значение в тази връзка е дали същото юридическо лице е класифицирано по реда на Наредбата за предотвратяване на големи аварии с опасни вещества и ограничаване на последствията от тях. Горепосочените задължения по З. и Наредбата за условията и реда за функциониране на Националната система за ранно предупреждение и оповестяване на органите на изпълнителната власт и населението при бедствия и за оповестяване при въздушна опасност съществуват независимо от споменатата класификация и се пораждат от различни предпоставки.

Във връзка с доводите в жалбата следва да се отбележи и, че не може да се приеме, че предложеният аварияен план към проекта е съобразен с максималните възможни последици от авария с изтичане на хлор. Моделирането на последствията от голяма авария с хлор в количество 1 тон, направено в случая, не установява максималните последици, тъй като, видно и от описанието (л.292) в приложение към писмо изх. № 6977/29.11.2021г. на дружеството (л.285), наличното количество е 9,48 тона, а според заключението на вещото лице, капацитетът е 90,5 тона. След като възможностите на използвания програмен продукт ALOHA не позволяват оценка за цялото количество, дружеството следва да предприеме други подходящи мерки за тази оценка. Посочените ограничения на програмния продукт не съставляват основание дружеството да не изпълни задълженията си да предвиди максималното възможно вредно въздействие. В заключение следва да се отбележи и, че ирелевантни за настоящия спор са писмените доказателства относно съгласуване на аналогичен проект от друго дружество за друга площадка; наред с това, видно от тях, посоченото дружество е получило аналогични указания.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е издаден от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс. Ответникът е направил и разноски за възнаграждение на вещо лице в общ размер 274,10 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Континвест“ ООД, с ЕИК[ЕИК], против отказ, обективиран в писмо изх. № 529000-1552/29.03.2022г. на заместник – директор на дирекция „Комуникационни и информационни системи“ в Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА „Континвест“ ООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата 374,10 лева (триста седемдесет и четири лева и десет стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

